

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeteti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt. Félévre 2 frt. Negyedévre 1 frt.

Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.

Szerkesztőségi iroda: uri-utca 9 sz.

(Szerkesztővel értekezhetni d. e. 8-9 és d. u. 1-2-ig.)

Kiadói iroda: Városkör 81. sz. a nyomdában.

Kéziratok, levelek s egyéb szerkesztőségi közlömények a szerkesztőséghez intézendők; mindenkor esütörtökön estig.

Megjelenik minden vasárnapon.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

A 14 és 25-szakaszok hatása.

A véderőről szóló törvényjavaslat az országgyűlés január 29-ki ülésén szavazat alá bocsájtván, az általánosságban 141 szavazat ellenében 267 szóval és így 126 szótöbbséggel elfogadtatott. Távol volt 41 képviselő; de ha ezek szintén ellene szavaztak volna is a törvényjavaslatnak, — még mindig 85 szavazattal győzött volna a kormány. Kétségtelen tehát hogy bent a képviselőházban igen erősen állott a kormánypárt, mely ezen törvényjavaslatot keresztül vinni akarta, ezt érvényesíteni bírta.

Ily jelentékeny többséggel erősnek érezheti magát bármily kormány, aminőre büszke is lehetne a nemzet, ha nem használná föl eme rendkívüli erőt és hatalmat arra is, hogy a nemzet érzülete, kívánalmi, akarata ellenében is keresztül ne vigye mindazt, amit esetleg idegenszerű befolyások következtében törvénybe ígattatni el van határozva.

Ez történt e megszavazott törvényjavaslatnál.

Maga a nemzeti közvélemény ösztönszerűleg idegenkedett e javaslatnak törvénynyé emelésétől. Kifejezést adott lehető minden módon ellenszenvének, mert hitvé és meggyőződésévé vált, hogy e javaslat kiválóan a 14. és 25. §§. által mélyen benyúl nemzetiségi érzületébe, sérti az alkotmánya által biztosított jogait, államiságát, a magyar társadalmi életet, a magyar családoknak reménységét, a magyar állameszmét és bizonytalan idökre lekötö a magyaro-odás szent ügyének előremenetelét!

A parlamentben lefolytatott vitákban az ellenzék nem a megszokott taktikával és nem csupán demonstratív érvelt, hanem a hazafiasság lelkesült hevéllel rendkívüli szónoki ihlettséggel halmozta föl, bátran az igazságért és a haza s a jövő nemzedékek érdekében, mindazon indokait,

melyek e törvényjavaslatot az ebből vonható következtetések, az abból származandó eredmények miatt végzetessé, kárhuzatossá teszik. Nem használt a jó szó, a szép beszéd, a szónoki remeklés; nem használt az ellenzéknek tüntetése, minden erőfeszítése.

A főváros legelső tanintézetének ifjusága hiába kérelmezett küldöttségei útján; mind hiába volt az ország összes ifjuságának gyűlésezése és rezolúciói; eredménytelenül hangzott el az ifjuság imponans tüntetése! Semmibe se vették a legmagasabb és kormánykörök.

Följajdult az ország polgársága, mindenféle tartott népgyűlésein és a választók értekezletein. Utasították képviselőiket, vagy fölkerítették a haza nevében a nemzetiségünket oly mélyen sértő javaslatra nem szavazni vagy az ellenadni szavazatát. Mind hiába! . . .

A szavazás megtörtént s az öt évre megválasztott képviselők nagy többsége megszavazta a törvényjavaslatot; holott ki lett mutatva, fényesen bebizonyítva hogy ez a magyarság legszentebb ügyébe dőfi a — tört!

Szavazás után következett a budapesti népnek véleménye, melybe belejátszott a fegyveres rendőrség, a fegyveres katonaság és a népsalak kicsapongása.

Ez ugyan nem meglepő eredmény, mert már hozzá vagyunk szoktatva egy idő óta újabb alkotmányos életünknek kiválólag utolsó évtizedében, hogy a nép véleményének nyilvánulása rendszeren szuronyos katonaság és rendőrség keretében történhetik csak meg. Erre azonban nem igen lehet alkotmányos hatalomnak büszkölkednie, amikor az absolutismus korszakában is így ment a dolog!

Nem is erről akartunk szólni, ezt közbevetőleg érintettük, hanem azt kívánjuk megjegyezni, hogy a nemzet összességében eddig még nem nyi-

latkozott ugyan a szavazás eredménye fölött, — de annak a hatása már mindenütt tapasztalható a magyar haza határain belül, ahol magyarok laknak a magyarság között.

De azt is konstatálnunk kell, hogy kivéve a legelfogultabb kormánypárti választókat és matorokat, minden választóképes magyar ember — sőt a nemválasztó nők és magyar ifjuság is — az eddig általánosságban elfogadott illetőleg megszavazott véderőtörvényjavaslatban a magyar állameszme és magyar nemzetiség megalázását fájlalják!

Ez értelemben itt nem is annyira politikai, mint inkább, mert nyilván kitetszőleg nemzeti és pedig magyar nemzeti s hazafias kérdéssé nőtte ki magát ez a még végeredményében kérdéses véderő-törvényjavaslat!

És éppen mert a nemzet zöme, a magyarság ezt így fogta föl, ezen fölfogásban rejlik a bökkenő; miután az így fölvetett dologban nincs pártkülönbség, nincs felekezet-, nincs osztály- és nézetkülönbség a magyarság között: mind akik magyarok vagyunk, kell hogy egyetértünk összetartsunk! . . .

Bőlesen teszi a most hatalmas kormány és az ő erős pártja, ha ebben a dologban nem akar az egész magyar nemzettel, a magyarsággal ujjat huzni és csak azért hogy megmutassa hatalmát — amit egyebekben mindenkor szívesen respektált a hazafiasságára büszke magyar nemzet — a bár általánosságban már elfogadott javaslatát részleteiben is keresztül vinni anélkül, hogy a nemzet-fölizgatott hangulatát és aggodalmait megnyugtatóni igyekeznék!

Ez a mai hangulat, amelyből tanulságul óhajtjuk hangsúlyozni, hogy a népnek szüksége van a — meguyugtatóra!!!

Antaeus.

TÁRCZA.

MUZSIKÁLNAK . . .

— A „Köszeg és Vidéke” eredeti tárczája. —

Muzsikálnak valahol a faluban,
Ide hangzik fájó hangja nagy busan;
Ugy zokogja boldogtalan szerelmem:
Be szomorú ez az élet én nekem!

Majd megszokad szívem a nagy bú alatt,
Szemeimnek könnyhullása nem apad . . .
Minden olyan gyászos mint az énekem, —
Amióta elhagytál szép kedvesem.

Oh, mily boldog voltam egykor te veled,
Míg nézhettem ragyogó szép szemedet;
Nyílt az én bús szívemnek is virága
Hisz te voltál boldogságom csillaga.

Elhangzott már az utolsó dallam is,
Érted keserg szegény szívem, te hamis!
Eltűnt az én boldogságom végszaka:
Csillag nélkül oly sötét az éjszaka!

Lobermayer Victor.

A lázadó leánya.

— A „Köszeg és Vidéke” eredeti tárczája. —

(Történeti elbeszélés.)

Irta: Eöry.

(2-ik folytatás.)

Gondolatokba merülve haladt le a várudvarra. Ki gondolná, hogy rövid egy órai időköz, mily végzetes lö-

vetkezmenyt vonhat maga után? hogy egy huzással tönkre tegye, megsemmisítse a szerelmes szív boldog ábrándjait.

Pethe lelke egész odaadással csüggött Jolánon, Regedi leányán, ki ép oly forrán szerette őt viszont. Egyesülőknek mi sem állotta útját, csak alkalmat vártak s ime most a kérélnhetlen apa ledönthetetlen válaszfalat emelt a két szív közé. Pethe ismeré az öreg várurat; tudta, hogy határozatát mi sem ingatja meg; tudta, hogy e vaskövekesességű embernél, még gyermekének kérő szavai se találnak viszhangra. Nemrég még a legboldogabbnak hitte magát a világon s ime ködfátyolkép volt minden, minden — elenyészett s most előtte a pusztá való.

Oh mily nehezen tudott választani kedvese s hova között. De mit is tehetett volna mást? kötelessége kényszerítte erre. De talán lemondjon vágyai végezteljáról, Jolánról? oh nem! hisz a szerelmeseknek is van egy védőjök, egy titkos hatalmok, mely erőt ad a küzdesre, mikor felettük az ég beborult s ez a remény.

Ily gondolatok közepett ért a várudvarra. Szolgáját nem találta még itt. Ellenállhatlan vágy vonta a kert felé, nem tudta megállani, hogy még egy pillantást vessen azon helyekre s tárgyakra, melyek élmult boldogságára emlékeztették.

— Vajha most is itt volna! — sohajtá az ifju magában — hadd vehetnék tőle bucsut; hadd mondhatnám el, mi bántja szívemet, hadd fejezném ki köszönetemet, vigasztalnám s bátorítanám fel, hogy mint magyar hölgyhöz illik, aggodalom nélkül nézhessen farkasszenet a jövendő eseményekkel!

E pillanatban kedves leányfő tűnt elő a folyondár-övezte lugasból s esengő hangon szólítá meg az ifjut:

— Isten hozott Lászlóm! — de rég nem kerestél föl, szinte aggódtam . . .

A megszólított pillanat alatt a kertben termett s karjaiba zárta a vidámságtól sugárzó hajadont, kinek lényé a jó szívet árulta el.

— Hogy talállak itt egyetlen Jolánom? — kérde Pethe, miután egymás karjaiból kibontakoztak.

— Igen egyszerűen. Láttalak a várba jövet s mi sem természetesebb, minthogy ide siettem, hol már annyi boldog órát töltök.

— S részemről pedig jobban óhajtám e pillanatban a találkozást, mint valaha!

— Hogy értsem ezt? Tán egybekelésünk napját adod tudtomra?

— Épen ellenkezőleg: talán örökre elvesztlek.

— Rejtélyekben beszélsz ma, László.

— Mindent megértesz: meghasonlottam atyáddal.

Jolánnak idő kellett, hogy szóhoz juthasson, majd szenvedélyesen kiáltott föl:

— S talán el akar tőled szakítani? De szólj, mi történt?

Pethe egyszerűen ismétlé a közte és Regedi közt lefolyt párbeszédet, mely mindent me:magyarázott.

— Mit szólasz hozzá, kedves Jolánom? helyeslede tettemet?

— Megsemmisítve boldogságunk — de nem! a mit te tész, az nem lehet helytelen.

— Jól ítélsz édesem; ez esetben hazafiai kötelességemnek kellett hívó szavát követnem. Ne félj, Jolánom, bizzunk a Mindenhatóban: ő megsegít bennünk!

A leány csak némán állott; két könyvet simított le rózsás arcáról. Mily szépnek tűnt föl most az ifju előtt!

— Ne aggaszd magad — szólta megindulva Pethe, — még nincs minden veszve. Fellegek borítják csak egunket; eljő még az idő, midőn eloszlanak, midőn ke-

Felhívás.

A kőszegi kath. gymnasium kebeléből 1886-ban mozgalom indult ki a jó magaviseletű, tehetséges és szorgalmas, de szegény tanulók segélyezése végett alkítható egyesület érdekében. Kőszeg szab. kir. város polgárai, a kik a szép és nemes iránt való lelkesedésüknek már anynyi jelét adták, ezen mozgalom emberbaráti és hazafias célját átérve, készséggel karolták fel a megpendített eszmét, s oly számosan jelentek meg az e végből 1886. okt. 10-re összehívott gyűlésen, hogy a tervezett egyesület létesítése iránt táplált remény teljesen megszilárdult. — Nyomban bizottságot választottak, hogy elkészítsék az egyesület alapszabályait, melyeket az u. a. évi november 21-én tartott közgyűlés csekély változattal el is fogadott. Az alapszabályok jóváhagyása a nm. vallás és közokt. ministerium részéről a mult iskolai év végén történt. Most már az egyesületen áll, hogy a magasatos cél mielőbb elértesék. Ez azonban csak úgy lehetséges, ha a már jelentezett tagokon kívül minél többen lépnek az egyesületbe.

És ezért nemcsak Kőszeg szab. kir. város nemes szívű polgáraihoz fordulunk, hanem megyénk és a vele határos Sopron- és Zalamegye n. é. közönségéhez és általában minden áldozni kész honpolgárhoz.

Nem egy város, megye érdekéről van itt szó, hanem egy humanus és hazafias cél eléréséről!

A kőszegi kath. gymnasium tanulói — a kik közül csak 9% a kőszegi, a többi 91% vas-, sopron- és zalamegyéből való, felerészben a mostoha anyagi viszonyokkal küzdő társadalmi osztályok gyermekei, de gyermekei ők egyuttal városunknak, a megyének, a hazának.

Szerényebb társadalmi rétegeink tagadhatlanul sok tehetségnek ringatják bölcsőjét; a szülőknél nem hiányzik a készség gyermekeik kiképzésére áldozni; a fiúkban nem hiányzik a szorgalom, a hivatás a művelődés lépcsőjén fölfelé haladni; de vajmi sokszor hiányzik az anyagi képesség. Hány jeles tehetség kallódik így el, melynek a haza egykor hasznát vehette volna!

Szegényebb polgártársaink terheinek megkönnyítése, a reménytelen kecsesgató tehetségeknek felkarolása, városunk, megyénk s ezekkel közvetve a haza közművelődésének emelése vezetnek bennünket, atulirottakat akkor, midőn a nemes feladat tiszta öntudatával a nagylelkű közönség elé lépünk és a fent említett jótékony-sági egyesület felkarolására a nevelés és művelődés szent ügyének minden lelkes barátját ezennel felkérjük!

Örömmel jelezhetjük már is, hogy egyházmegyénk főpásztora, mélt. és főtisztelendő Hidassy Kornél püspök ur, az egyesület védnöki tisztségét kegyesen elfogadta.

Tájékoztásul mindazoknak, a kik az egyesületbe lépni, vagy azt bármilyen módon támogatni óhajtják, ide igrtatjuk az alapszabályoknak erre vonatkozó pontjait.

„4. §. Az egyesület tagjai kétfélék: alapítók és rendesek“.

„5. §. Alapító tag az a személy vagy testület, a ki egyszer-mindenkorra legalább 30 osztr. ért. forintnyi alapítványösszeget tesz le, vagy magát 3 egymás után következő éven át tíz-tíz forintnak lefizetésére kötelezi, a mely kötelezettség az illető alapító halálának esetében örökösire is átszáll“.

„6. §. Rendes tag az, a ki kötelezi magát az egyesület pénztárába öt egymás után következő éven át évenként legalább 2 osztr. ért. forintot fizetni; elhalálozás esetében a további kötelezettség megszűnik“.

„7. §. Minden tag tartozik az általa aláirt összeget az iskola-év első három hónapjában lefizetni“.

„8. §. Mindenki, a ki az egyesület célját bármilyen segély-adományjal előmozdítja: az egyesület jótévője“.

Az egyesületbe való belépésre vonatkozó jelentéseket, valamint a segély-adományokat az alulirott választmány bármelyik tagja szívesen fogadja.

A tagsági jelentkezések, valamint a beérkezett kegyes adományok a helyi lapban közöltetnek a nyilvánossággal.

Kelt Kőszegen, 1889. évi január hó 27-én.

Zanathy Bódog, gymn. tan. Chernel Kálmán, id. jegyző. id. elnök.

Major János, Szabó Elek, prépost-plébános, ker. esperes. járási főszolgabíró.

Dr. Waisbecker Antal, Markovits József, járási és tisztel. főorvos. ügyvéd.

Kroller Miksa,

gymnas. igazgató.

Az ideigl. szervező-bizottság tagjai.

„A kőszegi szt. Benedekrendű kath. gymnasium segélyző egyesületének alapszabályai“.

(Első folytatás.)

15. Az egyesület igazgatója — tekintvén az egyesület szoros viszonyát a kőszegi kath. gymnasiumhoz, — mindenkor választás nélkül a kőszegi kath. gymnasium időszerinti igazgatója, vagy ennek akadályozása esetében az ő helyettese.

16. Az igazgató teendői:

a) a választmányi üléseket egybehívja, az elnök és alelnök távollétében ezekben elnököl; b) a szükséges kiadásokat a választmány megbízásából utalványozza; c) az egyesület tevékenységéről a közgyűlésen jelentést tesz; d) végrehajtja a közgyűlés és a választmány intézkedéseit;

e) folytonos felügyeletet gyakorol az egyesület pénzkezelése és irattára fölött; f) az egyesület vagyonát képező értékpapírokat, kötelevényeket, takarékpénztári könyveket stb. letéteményként őrzi s ezeket a számvizsgálónak kívánatra bármikor előmutatja; g) ügyviteli naplót és az egyesület vagyonáról nyilvántartási könyvet vezet; h) hivatalától való megválás esetében az általa kezelt egyesületi vagyont, könyveket, irományokat stb. az elnök jelenlétében adja át utódjának.

17. Az egyesület titkárát az igazgató-választmány évenként saját kebeléből választja.

18. A titkár teendői:

a) jegyzőkönyvet vezet minden gyűlésről s azt a gyűlés elnöke és e végre kiküldött két tag által hitelesített; b) szerkeszti az irományokat s nyomtatványokat; c) az igazgató felügyelete alatt a levelezéseket viszi; d) az egyesület irattára felett őrökdi s ezt rendben tartja; e) a közgyűlésből rövid értesítést állít össze az egész évi ügymenetről, mely a gymnas. évi értesítőjében (program) megjelen.

19. Az egyesület pénztárnokát az igazgató választmány évenként saját kebeléből választja.

20. A pénztáros teendői:

a) az egyesület jövedelmeit nyugtató mellett be-

Azt nem tudtam, vajjon Evelin is elment-e? Még ez esetben is szívesen maradtam otthon.

Mindenek előtt a parkot kellett megszemlélnem, hol már délután a vendégek együtt leendettek. Minden készen volt. — A park valóban remekül volt helyre állítva, — hasonlított egy tündérkerthez.

Tudtam, hogy a kerti részletek tetszést fognak aratni . . . . .

A kastély nagy díszterme díszítése még nem volt befejezve — s ezért a délelőtti nagy részét ott töltöttem.

Nevezetes a délelőtti folyamán nem történt, — kivülről hozzám semmi hír nem hatolt be — hacsak azt nem említem meg, hogy több kocsi vendég érkezett, s ezek között nem csekély ijedelmemre az amazon Lidia családjával. Beszéltem róla előzőleg. Nagy csodálkozásomra a hatalmas leányzó jócskán vesztett testi dimenzióiból; — mikor üdvözöltem őket, roppant — ásitásnak beillő — fohász szállt fel dagadó kebléből, — s ez mindig ismétlődött, valahányszor hozzá szóltam. Tekintete néma szemrehányással volt rám irányozva. Kijelöltem szobájukat — és siettem, munkám ürügye alatt, menekülni tőlök . . . . .

Délre hál' az égnek megjött Andor. Ez ideig már meglehetősen volt a vendégek száma, — különösen fiatal leányok és asszonyok voltak képviselve.

A gyomrom fáj arra a gondolatra, hogy én a sok bakfisch — vagy ismeretlen asszony közé kerüljek és őket mulattassam szánandó szívbéli állapotomban . . . . .

De hiába, nem lehetett ez áldozat terhe alól menekülni. Egy kis csendes martyromság, a milyen szenvedtem én m'r mások is. Hideg vér kell hozzá meg sarcasmus-sal vértezett állapott. Hanem az alkut nem hagytam nélkülem megkötni. Arról értesítve voltam, hogy Evelin nem fog az edéden részt venni s így könnyű volt a helyzetet tisztába jönnöm. Andornak jól a lelkére kötöttem, hogy engem egy türhetően szép — de emellett élénk természetű, kellemes hangú, csevegni szerető fiatal asszony mellé juttasson. — Kivel kedélyesen el lehessen beszélgetni józan dolgokról még akkor is, ha csak néhány biztató közbeszólást adok feleletül.

szedi és a folyó kiadásokra szánt 50 frton felül levő összegeket ellennyugtató mellett kamatoztatás végett az igazgatónak átszolgáltatja;

b) az igazgatói utalványozás mellett a kiadásokat megteszi;

c) a begyűlt pénzekről és kiadásokról naplót vezet;

d) nyugtatókkal és utalványokkal kellően felszerelt évi számadását és pénztári jelenlétét számvizsgálatra az évi rendes közgyűlést 14 nappal megelőzőleg a választmány elé terjeszti;

e) az iskolaév 3 első hónapjában le nem fizetett tagilletményekre az illetőket egyhavi időközben kétszer figyelmezteti, s a még ezental is hátralékban levő tagilletményekről további intézkedés végett a választmánynak jelentést tesz.

21. Két rendes és egy pótszámvizsgálót a közgyűlés évenként saját kebeléből választ.

22. A számvizsgálók teendői:

a) a pénztáros évi számadását és pénztári jelentését átvizsgálván, saját jelentésökkel együtt a közgyűlést megelőzőleg az igazgatóválasztmány elé terjesztik;

b) az igazgató által őrzött egyesületi vagyont bármikor, de legalább évenként kétszer megvizsgálják és erről a választmánynak jelentést tesznek.

23. Az egyesület igazgató-választmányát az elnökön, alelnökön, igazgatón s az ügyészen kívül a helyben lakó alapító s rendes tagok közül a közgyűlés által öt évre választott 6- és ezeken kívül még két egyesületi tag képezi a kőszegi kath. gymnasiumi tanári kar kebeléből ennek szabad kiküldése szerint.

24. Az igazgató-választmány évenként pénztárost és pedig a gymnasiumi tanári kar választmányi tagjai közül választ.

(Folytatása következik.)

Belföldi szemle.

† Rezső trónörökös királyfi

Január 30-án reggel 6 órakor Meyerlingben az öt felkelteni akaró komornyikja által ágyában halva találtatott. Mi okozta a bekövetkezett halált?, azt bizonyosan nem tudhatni. E roppant sorscsapást, mely ugy az uralkodó családot valamint a birodalom népeit megrondítólag sújtotta: Hoyos gróf adta hírül a királynénak és a trónörökös nejenek, kik a gyászos esetről a királyfi atyját értesítették. Leirhatlan a királyi család fájdalma, bánata, szerencsétlensége. Az udvar nem fog leutazni mint tervezve volt Budapestre; általános gyászba borul az udvar és az udvarhoz közelebb eső körök. A ketős birodalom népei szintén osztoznak a királyi szülők és a trónörökösne gyászában és fájdalmában. Az Isten akaratában azonban megnyugvást kell találnunk; mert ki tudja nem-e bölesebben történt hogy a trónörökös itt hagyta a siralomvölgyet, melynek sorsát a kétes jövő tornyosuló vészfellegei nem rózsaszínűnek, de sötétnek festik vérvörössel tarkítva?!? Béke a nagy királyfi szellemével!

Andor jól értette a „józan dolgok“ fogalmát. Igényem nem is volt épen szerény — mint Andor megjegyezte. Hanem azért tudtam, hogy milyen kezekre bízom sorsomat. Tapasztalt barátom, ki örült, ha valamely kívánságom — lett légyen az bár különös — eleget tehetett, s ki az egész, közeli, távoli vidék leányait, asszonyait hibáikkal és erényeikkel egyetemben kitünően ismerte. műértőleg tudta a kívánságomnak megfelelő asztal-társat megválasztani. Sőt többet is tett.

Mialatt a teremben társalogtam, odajött hozzám s halkán értesített az eredményről:

— Meg van! Azt a hölgyet, kinek mindjárt bemutatlak, vezesd majd asztalhoz, mellette fogsz ülni.

Kedvedrevalóbbat — azt hiszem — nem is lehetnél. De ovatosság! . . . férje dühös féltékenykedő.

A kópé ezt oly ártatlanul mondotta, mintha nem tudta volna, hogy épen e megjegyzése ingerel engem a széptevésre és rázza fel fáslut hangulatomat. Az orosz-lán . . . ha vért szagol?! Ah . . . . .

Andor ezután elrohant — de pár percczel utóbb két hölgy és egy férfi társaságában jelen meg a salonban. Nekem intett, — s mikor odamentem, a két hölgy közül a fiatalabbnak a kedves Berendnének — keresztnevével Olga-nak tüntetőleg, — bemutatott.

Gracieuse egy ifju menyecske volt ez a Berendné: a lehető legtetszezősebb molett termettel, sötétbarna haj, — eleven acél-szürke szemekkel, arcának — pikáns kifejezésével, rezgő orr-czimpákkal, mi jó temparamentumra mutatott. Űde ajkait kívánatos bársony ba-aczkhamv borította, — picziny szája szegletei körül pajkos mosoly ingerkedett az erőltetni akart komolysággal.

Már az első futólagos szemlére elragadott a bájos — uj jelenség.

Ma foi! Ez az Andor elismerést érdemel. Kitünő orra — azaz pardon — izlése van. Na már ily szomszéd oldalán végig küzdök akár két ebédet.

És ilyen szalma tűz fogott el — midőn egy időben szívemben hatalmas szenvedély élt, midőn eszményibb szerelmet éreztem Ó-iránta . . . Evelin . . . iránt! Tudtam . . . hogy Evelin viszonzszerelme, + bírása

resztül törnek rajtuk boldogságunk napsugarai. Csak tenni kell.

— Igen, de mikép?

— Egyelőre nem tudom, de hisz a király sokat tehet. Fölajánlom neki szolgálatomat.

— Atyám ellen akarsz küzdeni?

— Nem az én hibám. Miért vakítá őt el annyira szenvedélye, hogy még a haza iránt tartozó kötelességeiről is megfeledkezik. Idegent akar a trónra ültetni, idegent, kit semmitéle kötelék sem csatol e drága földhöz, ki alatt ismét színre kerülne min azon gonosz üzelmek, melyek árát Gertrud idejében csak a mi nemzetünk adta meg. De különben Jolán, te gyermeke vagy s az ő szívében is csak lobog az a láng, mit apai szeretetnek neveznek: nem hiszem, hogy kéréseidnek ellen tudna állani!

— Megkísérlem, — szólt a nő önérzetesen — könyvem talán meglágyítja szívet: meg fogja változtatni szándékát.

— Tedd ezt kedvesem; azonban ideje hogy utra készüljek; az est beköszönté előtt még el akarom érni váramat. Nem tudom, meddig választ el bennünk egymástól a sors, de színde képed folyton szemeim előtt fog lobogni: örökre híved maradok. Isten veled!

Egy ölelés s a szerető pár elvált. Pethe fölpatant ez idő közben elővezetett paripájára, mire szolgáljával együtt robozva elvágtatott.

(Folytatása következik.)

Felix tündére.

Irta: St. Jágo.

(11-ik folytatás.)

Andor elment — és utánna a lakosságnak több mint fele.

R . . . . ben egész csend lett, s ez nekem oly jól esett.

Helyi és vidéki hírek.

— **Városunk is gyászol.** Rezső trónörökös elhalálozása fölötti általános fájdalom és szomorúság jelzésül városunk középületén a gyászlobogók lengenek. Nyilvános bálók és zajos mulatságok elmaradnak. Bécsi és budapesti hírlapok szerint több hónapi gyász fog elrendelteni országunkat.

— **Hymen** Freiberger Sándor borkereskedő ur mult esütörtökön d. u. 4 órakor vezette oltárhoz Szlávák Guszti kisasszonyt. Gratuláljuk az ifju párt!

— **Törvényhatósági közgyűlés** lesz holnap hétfőn a vármegyén.

— **A kereskedő ifjuság** által tegnap mult egyhete megtartott bál, mint az előzetes sűrűdésből már következtetni lehetett, nem volt látogatott; ami azonban ezuttal nem egyértelmű az anyagi bukással, mert a tombola-jövedelem annyira sikerült, hogy nemcsak deficit nem lett, hanem határozottan szép nyereséget biztosítottak a segélyegylet javára. Az hogy igen kis közönség jelent meg a bálban, nem annyit jelent, hogy nem is lehetett ott mutatni. Ellenkezőleg a táncosnőkre sok táncos jutott és ezt a körülményt valamint a táncteremnek tágas voltát föl is használták a jövedelű táncospárok. A karzatnak is szép néző közönség jutott ki. A mulatság vígan tartott hajnalig. Nem mulaszthatjuk el a szólások megjegyzését is idekapcsolni, hogy t. i. a fűtés páratlan fukarságot tanusított; mindenki fázott aki szaloniasan volt öltözve; téli kabátban is kibírhattak volna a termék hőmérsékletét! Az ételk és italok ára nem állott azok értékével arányban s e miatt több zúgólódás is volt hallható. E féle észrevételekből azonban sem a vendéglős sem a vendégek nem szoktak okulni!

— **Orvosi jubileum.** Dr. Gyöngyössi Vilmos szombathelyi tekintélyes orvos január hó 29-én tartá orvosi működésének 40 éves jubileumát. A jubileum családi körben folyt le nagyszámu ismerős jelenlétében.

— **A kath. gimnázium segélyező egyesületének** ideiglenes választmánya Chernel Kálmán ur einökléte alatt január 27-én ülést tartott, hogy az egyesület végleges szervezése és életbe lépése iránt meg szükséges intézkedések ügyében határozzon. A tanácskozás eredménye a lapok más helyén közzölt „Felhívás” közrebeszélésén. Célja e felhívásnak új tagok szerzése által az egyesületet oly állapotra juttatni, hogy áldásos működését megkezdhesse. Alapító tagokul eddig a következők jelentkeztek: Hidassy Kornél püspök, Chernel Elek, Chernel Kálmán, Markovits József, Dr. Waisbecker Antal, Potzberger Károly, Blaschek Ede, Szabó Elek, Major János, Kroll Miksa. Rendes tagokul: Szovják Hugó, Tipka Ferencz, Zanathy Bódog, Bakonyvári Ildefon, Beer Károly, Kerner Ignác, Steierlein Gábor, Lauringer János, Tuzentaller Lajos, Glancz Frigyes, Korchmáros Gyula, Schlappfer Pál, Gabriel József, Kun Vilmos, Pados Gábor, Somogyi Venczel. Mihelyt a tagok száma annyira felszaporodik, hogy az egyesület működését megkezdheti, azonnal választó ülés hivatik össze, a melyben az egyesületi tisztviselők választása történik.

— **Elterjedt híreszteles ellenében** — miatta Dr. Blum Béla volt községi jelenleg pécsi kir. közjegyző ur lapunk ellen a „Röpülő hollandi” kikezdésű közlemény miatt sajtóügyi feljelentést beadott volna, — ki kell jelentenünk, hogy ez legutóbb nyert hiteles értesülésünk szerint nem történt meg, sőt az a „Günser Zeitung” mellékletében fölhozottak folytán nem is valószínű, hogy megtörténhetne!

lenne éltem egyedüli boldogsága . . . tudtam, hogy anélkül sivár közöny, átkos hitelenség, keserű önvád rágodnának életemen, utolsó percemig . . . remegve gondoltam az eshetőségre, ha neheztelése és hidegsége állandó maradna . . .

Az lehet — hogy talán, mivel tudtam, miszerint Evelyn tölem elfordult — és ez időben nem láthatam őt, lényé nem hatott rám ovólag — csupa daczból, szórakozás kedvéért fogadtam el kedvesnek egy új arcot.

De micsoda szomorú gondolatok? Mi bánatos kesergés ez . . . egy élet-pezsög — nevető arc u — biztató tekintetű ifju asszony mellett. Hisz Berendnét kell mulattatnom! . . .

Haha! Fatalista vagyok. Tehetek-e én arról, hogy természetem ilyen . . . hogy véretem . . . érzékemet a szép mozgásba hozza, s gondolataimat foglalkoztatja. Lehetséges-e, hogy egy képtárban csak egyetlen kép bilincseljen le bennünket? Igen, — a többinél erősebben egy . . . de azért tetszhetnek a többiek is. Hagyjuk ez álflexiót, sophisticus védelmet . . . mint mondám . . . az ember nem ura az eseményeknek — még kevésbbé érzeteinek és az elmúltat nem hozza vissza. A végzet . . . a kérélhetetlen, megdönthetetlen fáturm az! . . .

Szemeim visszafordultak az aczel-szürke szempárhoz és hagytam hogy sugározzanak reám és melegítsenek. Elég anyyi, hogy Olga nekem tetszett — s azt hiszem én is neki, mert némi etikeszerű részletek után mindketten elnevetük magunkat — — s nemsokára a terem egy ablak mélyedésében kedélyes csevegésbe merültünk diszert téte a téte mellett. A férj ugyan körül oládkodott bennünket — hogy sztrebbentsen — de egy fenyegető tekintet a nő szemeiből mint gyáva kártekonny vadat kergette el. A jelenet komikus hatása alatt társnóm is mosolyra vonta ajkait — és arczán csókolni való gödröcskék képződtek. A társalgás végén teljesen tiszt ba jöttünk két dologgal: hogy kellemesebb társra egyikünk sem akadhatott volna; hogy egymás mellett nem fogunk elaludni . . .

(Folytatása következik.)

— **Halálozás.** Vetjük a következő gyászlapot: Özv. Wajdits Imréné a maga, úgy a boldogultnak testvérei és számos rokonai nevében mélyen szomorodott szívvel jelenti hön szeretett férje, illetőleg testvérek Wajdits Imre „Vadember”-hez címzett varasdi vendéglősnök élete 41-ik, boldog házasságának 5-ik évében rövid betegség következtében f. é. január hó 23-án esti 1/2 11 órakor a halotti szentségek ajtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. Az elhunytak hült tetemei f. hó 25-én, pénteken fognak a varasdi róm. kath. sirteremben örök nyugalomra tetetni. Az engesztelő szentmise-áldozat szombaton, f. hó 26-án délelőtt 8 órakor fog a paulini templomban az egek urának bemutatatni. Kelt Varasdon, jan. 24. 1889. Áldás és béke lengjen porai felett! Wajdits József, Wajdits János, Wajdits Nándor, Wajdits Gyula, Wajdits György, Wajdits Károly mint fivérek. Wajdits Mária férj. Neusiedler Jánosné, Wajdits Janka férj. Mantuano Józsefné, Wajdits Victoria férj. Ambruszt Nándorné mint nővérek. Wajdits Mária mint neje.

— **A gazdák és iparosok általános hitelszövetkezete** közégi fióktelepének mult vasárnapra hirdetett alakuló közgyűlése a rossz idő következtében meg nem jelenhetett vidéki tagokra való tekintetből meg nem tartván, — újabb közgyűlés a jövő vasárnapon február 10-én a városháza nagy termében a megjelenő tagok számára való tekintet nélkül okvetlenül megtartatik Balázs Sándor ur központi szervező ügynök rendezése alatt. Ekkor választatnak a telep tisztviselői is és meg lesz állapítva a hivatalos nap. — Egyuttal fölemlítjük, hogy a telep megalakulása után a szövetkezet közp. áruraktárának vezetését Seybold Gusztáv fűszerkereskedő ur, a bóraktár kezelését ifju Freyberger Sándor ur, továbbá a szövetkezeti tagok borainak elárusítását Gruber Gusztáv ur és a szövetkezeti tagok részére mérsékelt áron szállítandó hús kimerését Stubenvoll Nándor ur már elvállalták. — Közép-Pulyán a szövetkezeti bolt már legközelebb megnyitatik. — Érdekessége miatt azt is megemlítjük hogy a szövetkezet ellen híresztelt rágalmozások megtorlása miatt Balázs Sándor szervező-ügynök ur bizonyos Táborhegyi loesmándi illetőségű és Schneller Ernő községi lakosok ellen a fenytő feljelentést rágalmozás és becsületsértés miatt a felső-pulyai kir. járásbírósa előtt megtette s a vizsgálat folyamatban van!

— **Drágább lesz a bor is.** (De tán nem a Boris?) Mint értesülünk a mi vendéglőseink és bortermelőink a bor árának fölemelését határozták el és így a legrovidebb idő alatt az eddigi 24-es bori 28-ért, a 30-ast 36-ért fogják mérni. No hiszen ki kell így a világnak csakugyan — j ó z a n o d n i. De vajlon nem lesz-e ez a nagyobb baj?!

— **Tombola-jegyek** tulajdonosainak tudomására hozzuk, hogy kik a kereskedelmi bál alkalmából vásárolt ily jegyeiket meg be nem mutatták, azok mai nap delig meg jelentkezhetnek Róth Sándor ur borkereskedésébe, — s amennyiben szelvényeikre nyeresémet huzatott, azt is átvehetik; mivel a jelzett időn tul el nem fogadott nyeresémet-tárgyak a bálbizottság rendelkezésére állanak.

— **Lábát törte** egy kis fiú a napokban, a mint a király-völgyben a hegy oldalról társaival szánkóján leereszkedett!

— **Pályázat menyasszonyok részére.** Szombathely város polgármestere hivatala a Selle-alap f. évi kamataira pályázatot hirdet azon morális becsű hajadonnak, ki ez év febr. 16-án házasságra lép. Pályázatok f. hó 22-ig adandók be. Tisztelt hajadonok, tisztelt nagyszájaink tessék — pályázni!

— **Szombathelyi népgyűlés.** Mult hó 30-án este 8 órakor a „Sabarna” vendéglő nagy termében a véderő-törvényjavaslat ellen népgyűlés tartatott — melyen Ernuszt Kelemen ur a mérsékelt ellenzék volt elnöke lett megválasztva elnökül, ki is kifejtette az értekezlet célját és előterjesztette azon határozati javaslatot, hogy fölhívassék Varasdy Károly orsz. képviselő ur, miként a szombathelyi polgárok nagy része pártkülönség nélkül ellenszenvényen a véderő-törvényjavaslatra arra szavazatát — legalább a részletes tárgyalásnál ne adja! E javaslat egyhangulag elfogadtatott.

— **Öngyilkosságot** követett el a községi ca. kir. 5-ik huszárezred ismert századosa R a p p e! J e n ő ur. Egy élesre fent bosnyák kést markolatig szúrta a szívébe.

— **Betöréses lopás.** A mult hó 17—18-ika közti éjjelen a vasmezei kaszinó helyiségében betöréses lopás követett el, és pedig úgy, hogy egy, a kaszinóból elbocsátott szolga a nevezett napok egyik éjjelen a kaszinóba lopódzott, és ott az iróasztalt, melyben az egyleti pénztár volt, feltörte és onnan 120 frtot ellopott. A rendőrség azonban csakhamar nyomára jött a tolvajnak, és azonnal el is szállásolta — büvösre.

— **Műtlen cselédleány.** Bejczy Ödön szombathelyi ügyvédet cselédje 150 frt. erejéig meglopta. Luxander rendőrbiztos csakhamar kipuhatolta a tolvaj cselédleányt, ki csak gazdája nagylelkűségének köszönheti, hogy a rendőrség ötlet is el nem szállásolta.

— **A korcsolya-térről.** A szombathelyi jégpálya napról napra megtelik korcsolyázókkal. Van ilyenkor öröm, boldogság, mert ki-ki ott találja udvarlóját vagy imádjottját is. A hölgyek, udvarlójuk kíséretében könnyedén repülnek tova a sima jégpályán, s megtörténik nem egyszer, hogy korcsolyázóink — akarunk ellenére — megmérjük a pályát testük egész nagyságával. Van ilyenkor nevetés, sajnálkozás, míg nem az illető tova sikamlása, véget nem vet a mulatságnak. A napokban is történt egy mulatságos eset. Egy férfi és egy ifju hölgy villámgyorsasággal közeledtek egymás felé, ugyanannyira, hogy a kerülés lehetetlen volt. Egy gondolatuk támadt mindkettőjüknek. Az t. i. hogy egymást átölelik, s így az elesés kikerülhető lesz. Ezt meg is tették — nagy hahotázására a jelenlévőknek.

— **Tolvaj szolga.** Zimmermann Károly szombathelyi vaskereskedő háziszolgát meglopta. A lopásra azonnal rájöttek, a tolvajt átadták a szombathelyi rendőrségnek.

— **Halálozás.** Szombathelyen a kérélhetlen halál, mely nem tekinti a szülők, a testvérek, a rokonok és ismerősök fájdalmait és könnyeit, egy ifju, élte virágában levő 18 éves lánynak oltotta ki életét. Ez ifju lány Szombathely egyik szépsége, tündöklő csillaga, Páhl Terka volt. Vigasztalja a bánatos szülőköt azon tudat, hogy fájdalmukban sokan osztozkodnak és az, hogy őszinte részvét kísérte a drága halottat örökös nyughelyére. Béke hamvaira!

— **Időjárásunk.** A lefolyt héten többnyire derült és enyhébb napok voltak, úgy hogy havunk is alig itt ott maradt s a jégspont hívei is panaszkodnak a jégpálynak használhatatlansága miatt.

Irodalmi Csarnok.

Utazásaimból.

II.

Gyalogolni mindig szerettem. Kevés alkalmam volt ugyan, de ha volt, úgy felhasználtam azt. Évenként július, augusztus s szeptember hónapokban könnyen s boldogan, mint a pacsirta, mely ég felé száll szép énekével dicsérvén teremőjét, szálltam én is könnyen (pénzre nézve) de annál boldogabban, melegekedettebben Alsó-Ausztria vagy a kies Stájer hegyeire s mondhatom, üresen soha nem tértem vissza.

Utításkám mind meg annyi excursio után tele volt a legválogatottabb ásványokkal, növényekkel, rovarokkal. Kis jegyzőkönyvem tele lett firkálva, rajzokkal.

Mennyi ismeretséget kötöttem! Mily kimondhatatlan vig kedélyvel érkeztem meg otthon mind meg annyiszor. De még most is, mily vigkedvű vagyok valahányszor a szép erdők, hegyek, csendes völgyek, sokszor csak egy méltóságteles tölgy, melynek árnyékában nyugodtam s ábrándoztam és melyet emlékembe százszor jobban rajzoltam mint jegyzőkönyvem lapjaira, mondom ha a sok szép vidék szemeim előtt újból s újból elvonul. Oh! mily édesen emlékezem vissza a sok kedves, felejthetetlen ismeretségre: sok erdőszre, gazdászra, kövérképű plébánosra, kedélyes főtanítókra illetőleg mesterekre, kik a mezőn — erdőn, árkon, bokron, átbortorkáló studiosi mendicanteseket majd csaknem erővel vonták vendégszerető hajlékukba.

Mily jót nevetek valahányszor eszembe jut, mint mutatott egy kövér, duzzadt nyaku öreg paraszt, esetleg a falu birája, az ajtóra mihelyt belépünk; mint üdvözölt egyik-másik vándorlólegény őszinte hazafiai mosolylyal vagy esetleg „szervusz” köszöntéssel (!) ha t. i. ilyenekkel az ország- vagy postauton találkozunk.

Oh! hányszor dicsértem a felkelő nap biborában Isten hatalmát, alkotmányait, a szép természetet.

Hányszor nyíltak meg fölöttem az egek csatornái dúsan megáztatván ruhámat, midőn épen künn szabad ég alatt a mezőn jártam — keltem, a hol még egy fa sem volt látható, hova menekülni lehetett volna. Arról pedig: mily sokszor s mily állhatatosan, minő példás dicsérettel bőjtöltem, nem is szólok. Kedvesen emlékezem vissza mindezekre! Azért: ki szerét teheti azaz ha ráér, s ha lábai egyébként elég erősek, mentek tyukszemektől vagy egyéb kinövésektől, ha nem igen nagy vonzódást tanusítanak az „X” vagy „O” betűk iránt s ha végre talpai eléggé vájtk (a ludtalpú ily élvezettől meg van fosztva), vegye kezébe vándorbotját s ha nem is mint „studiosus mendicans” hanem mint buzgó turista, hagyja el pár hetre fészket. Korán sem kell azonban Felső- Alsó-Ausztria vagy Stájer hegysegeit, azok csucsait megmás ni; mert van hazánkuk is gyönyörű vidéke; van itthon is elég látni való! Ily, nem mondom turista utat — csak mondjuk inkább kirándulást, melynek bőven meg voltak azért a maga kellemei, akarok ismét a kedves olvasóval közölni.

Kiindulási helyül most nem Közseget, hanem Sopront választottuk. Aki Sopront ismeri bizonyára fogja tudni „Szt. Mihály” kapuját, hol kimen az ember Rákossra (Kroisbach). Erre vettük utunkat. Magáról Rákossról valami különös megjegyezni való nincs. Szőlőhegyeiben, daczára, hogy telvék homok s mészkövel, kitűnő bor terem. Rákossan van a győri püspöknek gyönyörű nyaralója szép parkkal. S ez már méltó megtekintésre! Nem annyira magáért a parkért, mint inkább azért, mert innét nyílik a legszebb kilátás hazánk második nagy víztákrére, Fertőtavára. Közvetlen a szemlélő lábainál fénylenek hullámai, üdítő, friss levegőt lehelvén az utas kipirult arcába. A Fertő Mosony s Sopron megyék közt terül el. Hossza mintegy 32 km, szélessége 15 km. Hullámai termékeny síkot mosnak. De szőlő venyigével gazdagon beültetett dombok is tükröződnek vissza sima felületén s ámbár Széleskut (Breitenbrunn), Feketeváros (Purbach), Fehéregyháza (Dönnerskirchen) nemkülönbben Sözez körül kevésbé jó bor terem, másrészt annak nyugoti partján kitűnő külföldön is ismeretes, híres borok találhatók. Ki nem dicsérte már Rust tüzes borát? Ki nom ismerné a híres rusti aszabort? E kis város ép borának köszöni hírnevét. Hány turistát, főképe ki egy pohár magyar bort becsülni tud, csalt már falai közé! De ha valaki nem is borivó, azért csak föl a Fertőre! A gyönyörű vidék pompás hideg fürdő, *) csónak-partie: hamar meg fog-

*) Ugy hiszem Balf Wolfs, Győr, Sopron-Ebenfurti vasútállomás, mind gyógy- mind fertői fürdője mindenki előtt ismeretes.

nak felelni kívánalmainak. Vagy — merem állítani, — a Fertő nyugoti partján a kelő napot s holdat szemlélni, csaknem érdekesebb mint Ausztria vagy Stájer bármely csúcsáról. Mert a kelő nap bibortüzeben égő mezőket, szőlővel dusan beültetett bársony zöld zománcban pompázó dombokat, — mely csodaszép képhez a csillámló Fertő vékony vonásként felrűnő tulpartjával s az effőlött kifeszített azurkék mennyboltozattal képezi az ezüstrámát, mondom mindezt szemlélni: elragadtató felség ez! Hát még télen, midőn a kemény hideg erős jégburkolattal veszi körül: minő sürgés, forgás van akkor a Fertőn! Mennyi kocsis, mennyi szán látható ilyenkor a Fertőn! Igen, ha a Fertő be van fagyva, az egész környék nagyja-apraja örül. De nagy használatra is válik ilyenkor a Fertő az egész vidéknek. Mert aczelkemény hátán szállítják el ősszel nagy keservesen gyűjtött s szerzett a természet mindenféle adományait: sást, szénát, szalmát, bort, gyékényt (fertői sásból), fát, halakat stb. stb. Eladván jószágait este vig ének közt visszatérnek. Néha-néha feltűnik egy fáinan kipántlikázott lakodalmas pár szánja, követve néhány közönségesebb szántól tele hangszókkal éneklő legényekkel. A halászkok is felállítják a parton kis viskójukat, s innen fél — egész órányi távolban a Fertőn nagy lyukakat vágnak s itt vetik ki hálójukat. E lyukak már sok szerencsétlenségnek okai voltak. Néha egy-egy lyuk átmérője majdnem 2 m. Mármost ha sötét éjben egy megkészt szán vagy kocsis letér rendes útról s ily lyuk fölé kerül, azt a pár em-nyi vastag jégkerget rögtön átnyomja és kész a szerencsétlenség. Ha több szán tévelyeg, akkor segíthet egyik a másiknak s így pusztá friss tussal szabadul meg az, ki belekerült, (ilyennel én is büszkélkedem); ha pedig nincs segítség, és ha a szán oly szerencsétlenül került a halász-lyuk fölé: bizony akkor nincs mentés!

(Vége következik.)

Közgazdaság.

— A vallás- és közoktatásügyi miniszter által ajánlott sorsolási lap. Éppen úgy mint a belügyminiszter múlt évi december hó 11-én kelt 80753 számú körrendeletében, most a m. k. vallás és közoktatásügyi miniszter is, január hó 25-én 244 sz. alatt az összes püspökségekhez, káptalanokhoz, valamint egyéb egyházi és a közalapítványokat kezelő hivatalokhoz intézett köziratában a „Magyar Mercur” című sorsolási lapot, minthogy a tizenkét évi fennállása óta megbízható tájékozást nyújtott a magyar államban forgalomban levő és kisorsolás alá kerülő értékpapírok huzásának eredményéről, az illdító hivatalok figyelmébe ajánlotta.

Nyilt-tér. *)

Nyilatkozat.

A „Közseg és Vidéke” f. évi január 6-án megjelent első számában a „röpülő hollandi” cím alatt ellenem egy névtelen közlemény jelent meg, mely azt mondja, hogy csak hirtalpigal és csakis „megbizóim-tól” búcsúztam el, hogy továbbá a társadalom rétegeiből egy legkisebb sajnálkozó szócska sem rebtent a távozásom fölött s végül, hogy én mint közjegyző nagyban praktizáltam volna a díjtarifától eltérő felszámításokat.

Erre válaszom a következők:

Nem igaz, hogy csupán hirtalpigal s csak megbizóim-tól búcsúztam el; mert elbúcsúztam személyesen a bíróságtól s mindazoktól, kikkel társadalmi érintkezésben állottam. Nem igaz, hogy egy árva sajnálkozó szócska sem rebtent el távozásom fölött, mert személyes elbúcsúzásaim között, a szívélyes részvétnek legszebb szavaival voltam szerencsés találkozhattam. Végül nem igaz, hogy a díjtarifától eltérő felszámításokat praktizáltam volna; mert én mindig szorososan a díjtörvényhez ragaszkodtam, miről pontosan vezetett könyveim tanuskodhatnak s ha a díjtörvény itt ott kétes értelmű, mindig a közjegyzők országos egyesületének emlékiratában kiadott értelmezésekhez s a szombathelyi királyi közjegyzői kamara közgyűlési jegyzőkönyvében kifejtett megállapodásokhoz ragaszkodtam, melyek tudomás vétel végett az összes bíróságoknak és árvaszékeknek hivatalosan megküldettek. Egyébként, ha állana az, miszerint a megengedett díjaknál magasabbakat számítottam volna föl csak egy esetben is, — négy és fél évi működésem alatt a közjegyzői kamarához bizonyosan tetetett volna föl jelentés ellenem, ami azonban nem esett meg!

Végül kijelentem, hogy nagyon ocsmán dolognak tartom azt, ha valaki névtelenül támad egy távollevő becsületére az újságban, a helyett, hogy az illetékes hatóságnál följelentené, s ezek után már előre **) is visszautasítok minden ily uton ellenem tett hamis koholmányt.

Pécsett, 1889. január 31-én.

Dr. Blum Béla,
királyi közjegyző.

*) Az e rovatban közlöttekért nem vállal felelőséget a szerk.

**) Egy hónapot se kellett volna bevárni és a sajtóport is meg lehetett volna már indítani!

Szerk.

Felelős szerkesztő: Csorba Géza.

Kiadó-laptulajdonos: Feigl Gyula.

Jó tanács

aranyat ér! E szavak igazságát különösen betegségekben lehet megismerni és ez okból jönnek Richter kiadó intézetéhez a legszívebbek köszönetnyilvánítások. A „Betegbarát” című, rajzokkal ellátott kis könyv elküldéséért. Mint a szerencsésen meggyógyultak hozzányomatott értesítései bizonyítják, a benne foglalt tanácsok követése által még oly betegek is gyógyulást nyertek, a kik már minden reményt feladtak. E könyv, melyben húszéves tapasztalat eredményei vannak letéve megérdemli a legkomolyabb figyelembevételt minden beteg részéről, bármilyen bajban is szenvedjen. Ki e becses könyvet megszerezni óhajtja az írja egyszerűen egy levelező lapra magyar nyelven „Egy betegbarátot” és pontos címet s címzeze a levelező lapot Richter kiadó-intézetébe Lipcsében. A megküldés ingyen történik.

HIRDETÉSEK.

Fog-Elixir, fogpor és fogpasta a főtisztelendő és hegyes „Benedek-rendü” szerzetesektől

Soulac-i apátság Girondében.
Prior: Dom Maguelonne.
2 arany érem:
Brüsszel 1880 - London 1884
A legmagasabb kitüntetések.
Feltalál: 1373-ban Pier. Boursaud
tatott: Prior által.

A főtisztelendő és hegyes „Benedek-rendü”-ek fog-elixirjének mindennapi használata, — egy pár cseppnyi adag egy pohár vízben — megakadályozza a lyukas fog közpödését és meggyógyítja a lyukas fogat, melynek fehér fényt- és szilárdaságot kölcsönöz, s a mellett a foghúst erősíti és épen tartja.

Olvasóinknak tehát tényleg szolgálatot teszünk, a midőn figyelmüket ezen régi és hasznos készítményre felhívjuk, a mely a legjobb gyógyszer és egyedüli óvszer a fogfájás ellen.

Ház alapított 1807-ben. SEGUIN Bordeaux 106 és 108.

Főügynök: SEGUIN Rue Croix de Sequoy.
Kapható minden nevezetesebb illatszerárú-kereskedésben, gyógyszerárú- és gyógyszerárú- (drogue) kereskedésekben.

Carbolineum Avenarius

a legszebb és legolcsóbb diófaszinü máz minden az idő befolyásának kitett faneműekre, ugymint kerítés, szin, gazdasági kocsis és egyéb eszközökre. Megóv a rothadástól és a zsindegy-terőket elpusztíthatatlanná teszi, a felkenést minden napszám képes eszközölni. Mintegy 5 kgr. tartalma mintávev ára 1 frt. 80 kr. bérmentesen bármely posta-állomásra. Tervezetek és mázolt deszkaminták ingyen és bérmentve.

Carbolineumgyár Amstettenben

(Alsó-Ausztria.)

Avenarius és Schranzhofen.

Központi iroda: Bécs, III főut 84.

Egyedüli raktár Kőszegen

Szeybold Gusztáv
urnál.

A m. kir. államvasutak gépgyára

legújabb szerkezetű és minden tekintetben felülmulhatlan

gyakortalilag legjobbaknak bizonyult

6—8 és 10 lóerejű lokomobiljait

fa-, szén- és szalmafűtésre, valamint

48" 54" és 60" széles vaskeretű gőzcséplőgépeit

kedvező feltételek mellett ajánlja

Fehér Miklós,

a magy. kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöke,
Budapest, Üllői-út 25. sz., „Köztelek”.

Meghívás

a közzei takarékpénztárnak 1889. évi február hó 17-én délelőtt 10 órakor saját helyiségében tartandó

rendes évi közgyűlésére.

Tárgysorozat:

- 1.) Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1888. évi üzletkimutatás és mérleg előterjesztése, a tiszta nyereség felosztása és a felmentvény megadása feletti határozathozatal.
- 2.) Az igazgatóság elnökének 2 évi, — az igazgatóság 8 tagjának 3 évi, — és a felügyelő-bizottság 1 póttagjának 2 évi időtartamra való választása.

A közgyűlésen azon részvényes bir szavazati joggal, a kinek részvénye 3 hónappal a közgyűlés előtt a takarékpénztár részvénykönyvében nevére bejegyeztetett, s a ki részvényét 8 nappal a közgyűlés előtt a takarékpénztárnál letette.

Kőszeg, 1889. január hó 30-án.

AZ IGAZGATÓSÁG.

(Utánnomat nem díjaztatik.)

Az általános ismert, jó hírnévnek örvendő s több oldalulag kiűntetett só-sorszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon címjegyeimet módosítom s arra kék nyomatban saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl: eszos szaggatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemgyengeség, benuások, zsugorok stb. ellen; de különösen a *bedörzsöltés-kenő-gyuró-gyógymódnál* (massage) igen jó hatásnak bizonyult. *Fogtisztító szerül* is igen ajánlható, a mennyiben a *fogak fényét* elősegíti, a *foghúst erősíti* és a *száj tiszta, szagtalan* írt nyer a szosz elpárolgása után, valamint ajánlatos e *szor fojmosásra* is a *hajidegek* erősítésére, a *fejkorpa-közpödés megakadályozására* és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 1 frt., egy kisebb üveggel 50 kr.

Brazay Kálmán

Budapest VI. kerület. Múzeum-körút 23. Sz.

Kapható Kőszegen: Schaeffer Ernő, Fuchs Ferencz, Unger József, Handlci Vilmos, Pollák Sándor, Jánosa Gyula, Wentzl Ede.